

DĘGA (13) *sb f*

sg N dęga (6). *pl N* dęgi (2). *◇ G* dąg (1), dęg (1) *Mącz* (1 : 1). *◇ A* dęgi (1). *◇ I* dęgami (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (dwa z tych samych przykładów) – XIX w.

1. *Blizna, szrama, pręga na ciele od uderzenia; vibex BartBydg, Mącz, Calep, Cn; cicatrix, livor, verber Mącz; offerumentae, orbita vinculi, plaga, tumex Cn (11) : BartBydg 169b; Lividus, Siny czarny yáko błoto od plag álbo dąg. Mącz 196a, 484b; Calep 1120b.*

Zwroty: »dęgami nacechować« (1): Cicatrico, Zranić kogo/ álbo dęgami nácechować. Mącz 52d.

»dęgi wycinać« (1): percussu carnem maculo, Dęgi wycinam/ od bicia á zwłafzczá pogębkowania siną twarz czynię. Mącz 427d.

Wyrażenie: »dęga od bicia« (2): Vibex, Dęgá/ łtrefá/ promień ná ciele od bicia. Mącz 492d, 196a.

Szereg: »blizna, (albo) dęga« [szyk 2 : 1] (3): Cicatricołus, Pełny blizn/ álbo dęg/ Szrámowáty. Mącz 52d, 52d; vkazály fię potym ná ciele chorego/ łzkáráde śiniowizny y dęgi álbo blizny StryjKron 350.

2. *Tęcza; arcus, iris Calep (2) : Arcus – Luk. Zas klepieni ęwobłak [!]. Tęcza, dega. Calep 90b, 562b.*

Synonimy: 1. blizna, pręga, szram, znak, znamię; 2. tęcza.

LW